

at den er for høj for disse Lærere. Jeg kunde næsten ønske, at de kunde faa et Hundrede Kr. eller to mere end de andre.

Der staar ikke noget i Forslaget om, hvilke Regler der skal være gældende for Pensionerne for disse Lærere og Forstanderen. Jeg tænker mig, at det er underforstået, at Pensionen beregnes efter Pensionsloven af 5. Januar 1851, men jeg vilde dog gerne vide det, for det kunde jo være, at man i Udvalget ønskede at have en udtrykkelig Bestemmelse derom.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds har jo nu en Gang sin Opfattelse af de Seminarier, her er Tale om, og det kan ikke nytte at diskutere med ham om den Sag, i hvert Fald kan man ikke gaa til dette Arbejde med noget som helst Haab om at naa det Resultat at faa ham fra den igen. Der er naturligvis noget i det, han siger, men jeg vil dog henpege paa Faget Haandarbejde. Det er jo aldeles givet, at en ung Pige eller ung Kvinde, som har været paa Forskoleseminariet og der er uddannet ogsaa i dette Fag, sandelig nok kan undervise lige saa godt i det som den, der har en højere Eksamen, hvad enten det nu er Lærereeksamen eller en højere cand. mag.-Eksamen, kunde man sige. Og dette Fag, Haandarbejde, fylder jo overordentlig meget af Forskolelærernes Tid; i hvert Fald er jeg tilbøjelig til at tro, at jeg ikke siger for meget, naar jeg siger, at $\frac{1}{3}$ af deres Tid i Skolen anvendes paa Haandarbejde.

K. M. Klausen: Vi fik nu at vide af den højtærede Minister, at Seminarielærerne intet have at vente i denne Rigsdagssamling. Men jeg tillod mig tillige at rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han ikke agtede fremtidig at standse Oprettelsen af flere private Forskolelærereseminariet. Naar vi allerede have faaet 4 private Seminarier foruden det, som Staten ejer, synes jeg, det er tilstrækkeligt af den Slags.

Det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (Kierkegaard) vilde her anføre, at naar Forskolelærere-Institutionen var saa fortrinlig, var det, fordi man kunde lægge Ansvar paa dem for den Gerning, de havde udført i Løbet af de 2—3—4 Aar, de havde haft Eleverne, men det gjorde man ikke i Købstæderne, sagde det ærede Medlem. Det er ikke rigtigt; der bestræber man sig mere og mere for at faa Klasselærere, ikke Faglærere, og man bestræber

sig for, at en saadan Klasselærer kan følge sin Klasse undertiden helt op, men i hvert Fald i en Aarrække, saaledes at han foruden at undervise sin Klasse kan komme til at udøve en opdragende Indflydelse paa disse Børn, hvad han vanskeligt kan, naar han kun har dem et Aar ad Gangen. Saa der tager det ærede Medlem fejl. Man kan ogsaa meget godt, hvor der er flere Lærere, lægge Ansvar for det, de faa udført, over paa dem. Jeg synes, der er noget inkonsekvent i, at vi, naar vi endelig ere naaede til at optage Arbejdet paa at højne Lærereuddannelsen i vort Land, saa begunstige disse Institutioner og hvert Aar finde os i, at Hundrede eller flere af den Slags daarligt uddannede Elever gaa ud og befolke vore Skoler, og det undrer mig, at den højtærede Minister ikke kan forstaa, at det er en Konkurrence for de almindelige Lærere. Naar Kommunerne have denne Adgang til at kunne faa Forskolelærere for den billige Pris, saa tage de dem, og saa er den almindelige Lærere sat til Side. Hvis der ikke var et saa rigeligt Tilbud af Forskolelærere paa Markedet, vilde Efterspørgselen efter de almindelige Lærere selvfølgelig stige; men nu maa disse altsaa optage Konkurrencen med Lærere, som have en langt ringere Uddannelse.

Naar det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (Kierkegaard) siger, at den praktiske Uddannelse er saa vigtigt et Led i Forskolelærernes Uddannelse, ja, saa tvivler jeg ikke om det. Det kan godt være, der lægges Vægt derpaa. Det vilde jo være underligt, om et saadant Fag ikke blev dyrket. Men det samme gælder jo ogsaa for de almindelige Læreres Uddannelse, og naar det ærede Medlem udtalte sig i saa rosende Ord om den praktiske Uddannelse, de fik i Vejle, maa vi huske paa, at det gælder kun $\frac{1}{5}$ af de uddannede Lærere; hvordan den saa er de andre Steder, talte det ærede Medlem ikke om. Den ærede Ordfører siger, at Haandarbejde er jo et vigtigt Fag for Forskolelærere. Ja, vel er det det; det indrømmer jeg, men i den Retning faa dog de almindelige Lærere en lige saa fyldig, om ikke en fyldigere Uddannelse, end disse Forskolelærere faa, saa der have de sidstnævnte altsaa intet Fortrin. Og vi maa jo huske paa, at foruden Haandarbejde skal Forskolelærere ogsaa undervise i alle andre Skolefag, og der er det min Mening, at hendes Kundskaber ikke ere tilstrækkelige. Men det gælder netop om at have en saa